

1896-02-25

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Joakim Skovgaard er i Grækenland.

Han har boet en periode hos Niels Skovgaard, men er blevet sendt på hotel, da hans lille niece er syg.

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

Athen

Archive:

Mappe 17 nr. 36

TRANSCRIPTION

Mappe 17

Brev nr 36

Athen 25-2-96

Kjære Faster! Du sidder vel lunt inden døre i hyggeligheden på Øen, kan jeg tænke, her har vi andre nydelser, for varmen er det småt med. Den kolde nordostenvind blæser uafledigt, og solen titter kun af og til ned gennem en rift. Vi går alle i det stille håb at vinden vil vende sig og komme fra Ægypten istedenfor fra Rusland. Men det gode er der ved det, at museerne ikke føles kolde, der er lunere inde end ude, vi går i vinterfrakker og temperaturen er nogenlunde ens over alt, jeg har det da også rigtig godt. I disse dage er jeg på hotel, Nielses pige blev dårlig og skulde gerne ligge i seng istedenfor på gulvet, så hældte de mig ud, for at hun kunde få min seng, og det tilligemed nogle kinipiller hun havde meget svært med at synke og så hendes egen sunde unge krop har nok allerede bragt hende i god bedring. Vi har næsten alle haft lidt forkølelse, Ingeborg og jeg er de eneste som endnu er gået fri, selv frk [?] har været rigtig godt

-2-

forsnuet. Elise var temmelig sløj en dag, men er allerede så vidt så hun tænker på at rejse hjem i over morgen. Vi vil meget savne den velsignede rare grinebidder. Vi spiser til afsked hver anden dag, men vore små traktementer på de forskellige spisesteder er der intet mærkeligt ved, i går derimod var vi til afskedsmiddag hos dyrlæge Rahbek, og han havde flottet sig. Suppe tyk af æg, hummer med tyk oliesauce, kalkun med salat, græsk smör og ost, (det græske smör er noget löjerligt luftigt noget, og uden salt) til sidst en kage, sådan en stor flad, [?] i branket sukker, mest lig hvad jeg har fået i Sverig, til alt det tre slags vin, jeg tror det hjalp på Elises forkølelse, hun drak tappert, sov godt natten derpå og drömte behageligt. Ikke længe efter fik vi god the. Det stod heldigvis dog så godt til hos Nielses, så Ingeborg var med, hun kan jo bedst græsk, fru Rahbek, som jo er grækerinde kan lidt dansk og er en meget fornøjelig værtinde. De har en lille dreng og en mindre pige, begge holdt ud til vi gik, d.v.s. drengen faldt rigtignok i sövn på sofaen. Ebbe kan vel nu regnes for rask

-3-

igen. Börn skal man rigtignok se daglig, Da vi kom her vilde Elise endelig være tilstede når vi skulde pressenteres for hendes yndling (Niels Ebbesens fader, som han er bleven tittuleret), for at hun kunde nyde de beundrende udtryk i vore ansigter og höre udbruddene. Jeg tænker hun fandt at det faldt noget tört ud, jeg satte rigtignok mit mest beundrende

ansigt op, men et lille barn som man ikke kender, og så tilmed tilskuere. Næ nu er han noget ganske andet, nu jeg har set ham daglig er han ganske anderledes et yndigt lille menneske, lang kraftig, udprægede træk og så sin måde at være på, det bliver morsomt at lægge mærke til forskellen på ham og på mine. Ingeborg lærer jeg også rart at kende, men hende vil jeg ikke skrive om, Du skal selv lære hende at kende uden forudbeskrivelse. Hun og Niels har det rigtig godt sammen. Niels maler jævnt på sine billeder og de er smukke, sit store arbejde vil han dog kun gjøre studier til her nede, og hellere male færdigt hjemme, vejret har været meget ugunstigt for det denne vinter.

-4-

På vasessamlingen ligger der nogle löjerlige genstande, -----tegning af en sådan---- jeg kunde ikke begribe hvortil de var bestemt, de var af brændt ler og malede sirligt med ornamenter og figurer. I dag fik jeg at vide, at kvinderne brugte at tage dem på knæet, så vidt jeg ved når de spandt på håndten, så slog de tenen mod siden af disse skjolde (knæböl – fingerböl) sådan at tenen snurrede rundt, jeg begriber blot ikke at de er så vel bevarede, jeg vilde tro det sled på dem, så dekorationen sledes af. Om lidt skal jeg hen at få Frk Lunn med ud at spise, og så går vi vist op og besøger Nielses, i morgen tænker jeg næsten jeg kan flytte tilbage, eller også venter jeg til Elise er rejst. Hende ser I vel snart på öen, hun er da ladet med mod på at farte rundt til alle sine vener. Det bliver skönt engang at kunde vende næsen samme vej, men först en god portion solskin her og varme håber jeg, for det er ikke til at mærke på temperaturen, at jeg er i syden. De allerbedste hilsner til Cathrine og Holten og Madam Hansen. Lev vel kjære Faster på godt gensyn. Din hengivne Joakim Skovgaard.

De vassessoning en, ligger den nogle løjelige
 genstande, jeg kunde ikke begynde
 hvortil de var bestemt, de var af
 brændt ler og malede derligt med ornamenten og
 figurer. Men før jeg at vider, at det var de brugte
 at tage dem på kisten, så vidt jeg vid nok de
 opvandt på hænderne, så slog de tenen mod
 siden af disse stejlede (kæbelst- fægebild) var
 den at tenen smurde rundt, jeg begriber blot
 ikke at de er så vel bevarede, jeg vilde tro det
 skulde på dem, så dekoratjonen skulde af. En ting
 skal jeg her at for sig selv med ad at spise og sø
 går vi vist op og ligger Mielas, imogen tænker
 jeg næsten jeg kan flytte tilbage, alene og sø venten
 jeg til Elise er rejst. Læder ser I vel snart på
 den, her er da lidt med mod på at farte rundt
 til alle sine venner. Det bliver skönt engang
 at kunne vende næsen hjemme veje men først
 en god portion solskin her og varme bække jeg for
 det er ikke blot mørke på temperaturen, at jeg er i
 syden. De aller bedste hilsener til Cathrine og
 Kollen og Madam Hansen, der vel bærer sig
 på godt og ondt. Din hengieme Jonkin, Skovgaard.

SMUGLERS MUSEET
 MUSEE 17 Nr. 26

Althov 25-2-96
 Mine Fæder! 'Du sidde vel lent inden
 døre i hyggeligheden på den kan jeg tænke,
 her har vi andre udførelse, for varmen er
 det småt med. Den kold nordøstevind
 bliver uafledeligt, og solen titter kun
 af og til ned gennem en rift. Værst alle
 i det fjerne håb at vinden vil vende sig og
 komme fra Egypten istiden for fra Pae-
 land. Men det gode er der med det, at Mue-
 erne ikke føles kolde, der er heller inde
 end ude, og på i vinterfrakker og tempe-
 ratur er nogenlunde som om det, jeg har det så
 meget rigtig godt. I disse dage er jeg på hotel
 Mielas pige blev dærlig og skal da gerne
 ligge i sine istiden for på gulvet, så holdt
 de mig ud, for at hun kunde få sin tur,
 og det tilligemed nogle kramper. Men hun har
 meget snart ved at komme og så hendes egen
 smule unge krop har nok allerede brugt hendes
 i god bedrøvelse. Vi har næsten alle haft lidt for-
 kølelse, Højberg og jeg er da snart som endnu
 og snart der, så selv sig selv har været rigtig godt

fordrue. Disse var temmelig stejre dage, men
er allende se vidt de hem tænke, og at vi
gjør i over morgen. Vi vil meget gerne den
velgørende rare genskabet. Vi spiser til af
med hveranden dag, men vor ene brøkmutter
og de forfællede spisesteder er der intet mærke
ligt ved, i år derimod var vi til aftenmiddag
hos daglige Rahlbok, og han havde fløttet sig.
Suppe tyk af sig, hummer med tyk olieauce,
kalbfædd med saltet, grøst smør og ost, (det
grøst smør er meget liget det liget meget, og
uden salt) til det en kage, enden en stor flad,
jærn i brændt sukker, med tyk head i hver flad
i Løber, til det det tre dage vin, jeg tror det
hjælpes på Elens forbættelse, han drak lappet,
der godt natten dages og drømte behageligt.
Til Løber efter, fik vi god tid. Det stod heldigvis
dag se godt til hos Nielsen, der i Lyng var med,
han kan jo bedst græst, fra Rahlbok kan jo
grøstinde kan godt dækket og er meget foragtelig
værende. De kan en lill drøj og en mindre jær, bage
holdt ud til vrigt, disse drøgen faldt sig tynde
i dør, og dør. Elbe kan ud nu rynde for rask

igen. Børn skal man rigtig nok se daglig. De vi
kom her vilde. Elbe endelig var klædt i en
stykke præsentat for hendes yndig (Niels Elbens
fader, som kan en klæde tilklædt), for at hun kunde
nyde de beundrende udtrykke vore ansigter og
hvis udbudne, jeg tænker hun fandt at det
faldt noget tørt ud, jeg satte rigtig nok med
med beundrende andagt, men at alle børn
som man ikke kender, og en klæde tilklædt,
de nu er hun meget ganske andet, nu jeg kan
det hun daglig og hun ganske anderledes at
yndigt lille menneske, lig og kraftig,
udpræget trakt og se sin mæde at være på
det bliver mere at lægge mærke til for-
skellen på ham og på mine. I Lyng kan
jig og se rest at kende, men kende vil jeg ikke
skrive om, de skal selv kan kende at kende
uden forhistorie. Men og Niels kan det
rigtig rest stemmen. Niels valgte først på
sin bilde og de er smukke, det store ordly-
de vil kan dog kun give studier til kende, og
geller male for det fjernere, og det kan va-
ret meget ugunstet for det klæde vinter.